

KEMENESALJA

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:
Égészévre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.
Minden pénz és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők

Megjelenik minden vasárnap.

Felolvas szerkesztő:
TÓTH DEZSŐ.

Kéziratok, levelek a lap szerkesztőségébe.
Szombathely, Kossuth Lajos-utca 9. küldendők.
Hirdetések árjegyzék szerint.
Nyilttér petitsorunkint 50 fillér.

A „Kemenesalja” társadalmi és közgazdasági hetilap tisztelettel alulírottak kívánságára indult meg. A lap távol a pártpolitikától kizárólag Kis-Czell és Jánosháza nagyközségek és ezek környéke, vagyis Kemenesalja érdekeit fogja képviselni és tőle telhetőleg előmozdítani.

Ajánljuk a lapot Kemenesalja tisztelettel közönségének szives pártfogásába.

Kis-Czell, 1902. évi január 2-án.

Dr. Maróthy László,
Dr. Pleinits Ferencs
Dr. Porkoláb Mihály,
Zathurecsky Géza.

A más feje.

„Írják ki az újságba a szerkesztő urak, hogy” és itt repdesen valamely család szapulása, valamely szereplő ember meghurczolása következik. És ilyen levél minden héten nem egy érkezik.

Kórházat kellene alapítani a társadalom azon betegeinek, akiknek a más feje fáj.

Az a sajátos tünete ennek a társadalmi betegségnek, hogy nem az szenved meg a bajt, a ki a betege, hanem mások.

Az ilyen betegek ideglázában teremnek meg aztán a névtelen levelek. Kap belőle a vőlegény, akit a titkos

jóakarók óva intenek, hogy a menyasszonyát sziveskedjék hoppon hagyni, mert különben a boldogtalansággal köt frigyét egy hosszú életre. Megörvendeztetik vele a féltékeny férjet, akinek — csupa merő rokonszenvből és jóakaratból — a felesége apró kalandjairól regélnék olyan bizalmas részleteket, hogy Feydeau se használná fel a hotel garni-s bohózataiban.

Gondja van Anonimus asszonyságnak a hitelezőre is, akit felebaráti szeretettel nógatnak, hogy rántsa be adósát az anyagi romlás örvényébe, mert más sorsot nem érdemel.

Ma csupa finoman kiművelt kultúrlényekből alakul ki a szalon-élet, csupa előkelőség, válogatott izlés, külsőleg csupa jószabás, csiszolt modor, elmés bók és szeretetreméltóság, de befelé — a szívek és lelkek misztériumában — szörnyen gyanussá lett az elegáns gavallet is, meg a szépséges nőidáma is. Minden parfümhöz fűződik egy kis parázs botrány, minden mosoly-nak, zsurnak, minden toalett-érdekeségnek meg van a maga intímus kis története, a mit sutogva beszél tovább a baráti készség.

Azelőtt nyerebbek voltak az emberek, több volt bennük a paraszti-kus vonás, de nyiltszívűek voltak, őszinték és becsületesek, kifelé is. De másként is van ma!! Párisi szokásokat mimelünk, bécsi szabónál varrunk, angol erkölcsökről deklamálunk

— és érzéseinkben, gondolkozásunkban balkánilag adjuk a barbárt — persze csak befelé.

Kedvesség és szellemesség jellemzik ma a társaságbeli asszonyt, leányt, aranyifut, öreg urat, — de csak külsőleg. Szalonban, bálteremben, színházban, és mindenütt, a hol a jó társasághoz tartozók megfordulnak (nem is beszélve az utcáról), mennyi „comme il faut” urinőt és uri embert találunk, akik műveltek és udvariasak; a hölgyek előkelők és bájosak; a férfiak lovagiasak. Aki azonban ismeri társadalmi életünk háttérét, melyben egyenlő szerep jut Falstaffnak és Mefisztónak, az tudja csak: mennyi hazugság és ámitás fogan meg ebben a hízélgéssel és illatszerezrel telített levegőben.

Aki nemcsak néz és beszél, de látni és itélni is tud, az hamar észreveszi, hogy mennyi álnok képmutatás igyekszik egymást megtevésztetni és félrevezetni a bonton finom és diszkrét álarcza alatt. Mennyi visszaélést követnek is el a jó modor leple alatt a jóindulattal és a hiszékenységgel!

Hova lett a magyaros, régi jó társaság? A lélekből fakadó derű s a szívből sugárzó meleg szeretet? Alig akadunk a nyomára. Felváltotta a modern szellemesség: a finom guny és a csipkebársonyos gyanu, mely a becsületes lelku ember arczába kergeti a vért, de azért sok szalonban kedves csemegének tartják. Éhes fül

TÁRGYA.

Dol.

Tale van az igill rét virággal,
Hírbe hoztak egy eladó leányt,
Szépen tud rám mosolyogni, nevemni —
De mi hasznuk ha nem bírom szeresni!

Csak egy leányt, csak egy asszonyt szerettem,
Azt az egyet régesrég eltemettem;
Báborulok könyvsze a sírjára
S elsokegom a lelkezet utána.

Pipaszó mellett.

Péter: (Kiveri a pipáját s nagyot sóhajt.)
Hejh, sok fortélyja van a lánybolondításnak, János öcsém!

János. Tudhassa, aki próbálta.

Péter. Én tudom. Elég vén vagyok hozzá, az ördögök már szérüt is csináltak a fejemen. Nézd. (Kopaszodó fejét mutatja.) De a szívem azért még mindig elég fiatal ahhoz, hogy visszaemlékeztek egyre-másra.

Két szép lány volt a falunkban akkor-táj. Az egyiknek szöke volt a haja, akárha csak az árvaleányt láttad volna a réti mezőn. Hogy hazakerültem, hosszú vándorlásomból, piszkálni kezdtek az érzékeny oldalamat a legénypajtásaim:
— No, a büszke Hamar Julcsának a fejét csavard el, ha tudod, — hires!
— El is csavarom, mondtam.
— Kártváltás! a szándékkal! — Már próbálkoztunk vele.

János. De csak nem adta be a derekát erre az ijesztgetésre, Péter bátyám?

Péter. Volt is eszembe; tudtam, mit csinálók. Azok a nádi verebek azt gondolták, hogy leány, leány: egyforma valamennyi. Pedig bizony jól megválogatta azokat a teremőt! Hamar Julcsának nehéz volt kitanulni az eszejárását. Annak nem volt elég, hogy odamenjen hozzá az emberfia s azt mondja neki: Valamit érzek a szivemben utánad s ha nem találja meg nálad a szivem azt, amit keres, szólj, igaznak veszem a szavadat s másfelé fordítom a sorsom szekerét.

János. Talán rossz híre volt a lánynak?

Péter. Hm, a fehér liliumnak is fekete az árnyéka, mégis csak fehér lilium az! Melyik szép leánynak ne költenék rossz

hírét? Nem volt a Julcsa rossz, csak urias természetű. Szerette, ha sóhajtoztak az ablaka alatt, ha néha-néha könyvet hullajtott a kezére a férfinem. Ha a lábái elé vetette magát a legény s azal feyegedődzött: Megölm magamat, ha nem hajlas hozzám! Azt mondják, hogy ilyen teremtének a falunkban nincsenek. Vannak bizony most is. Kipallérozódtak s eső se mossa el a hitüket, hogy így van rendén. Az ilyeneknek aztán nem elég, ha bucsú-alkalmatossággal szépen a többi táncos közé sorygáz az ember. Oda kell vele menni a cigány tövébe, hogy mikor a fülébe riszálja, ő lehessen a legelső, ki oda kiáltsa a többinek: hajh, hajh! (Keseit összecserne.)

János. Ejnye, de belemelegedett, bátyám.

Péter. Sose halunk meg! tyuhaj!... Az ám János! Hát én kitanultam a Julcsa természetét. Sóhajtoztam utána, ott jártam vele a táncot a cigány előtt s egyszer el is akartam magam emésztetni érette.

János. Ne mondja!

Péter. Bántott a sor, hogy semmire se tudok menni azsal a leánnyal. Magam báltam az utolsó. Holdtölte volt éppen.

várja, mohó száj adja tovább. Olyan mint a kristálytartályban őrzött méreg. Külsőleg csupa ártatlan elmésség, öleletes szatira, vidám csipkedés, tréfás gúny. De valójában a becsület molyait röpíti szét, melyek belepik a családi tűzhelyet, belopódnak az alkov függőnye mögé, a fehér leány-szobákba, meghuzódnak az oltár mögött, mindenütt, ahol tisztaság van, erény és tisztesség.

Mert mindenkinek a más feje fáj.

A Czincza-lecsapoló társaság közgyűlése.

A Czincza-lecsapoló társaság Kiszellben a hét folyamán dr. Berzsenyi Jenő elnökle mellett tartotta közgyűlését, melyen jelen voltak: Kemenes Mihályfa 2 szavazattal, Vönöczek kilenec, Kemenes Szent-Márton tizenöt, Kemences-Sömjén négy, Berzsenyi Jenő négy, dr. Pletnics Ferenc, Szűgyény Marich képviselőtében négy, Zathurecsky Géza, Ista képviselőtében hét, Bujtás István, Nagy Sándor képviselőtében hét, Remete Dénes, gróf Erdődy Ferenc képviselőtében három, Pálinkás Géza. Ság község és a plebánia képviselőtében két szavazattal; — továbbá Garó Ferenc, m. kir. főmérnök, mint miniszteri megbízott.

Dr. Berzsenyi Jenő elnök megállapítván a közgyűlés határozatképességét, a megjelent tagokat üdvözölve az ílést megnyitja s a jegyzőkönyv vezetésére Szabó Antal, hitelleltetésére pedig Zathurecsky Géza és Hőbe Károly közgyűlési tagokat kéri föl.

Ezek után előterjeszti a beérkezett miniszteri leiratokat és a társaságot érdeklő magánleveleket, miket a közgyűlés egyhangulag tudomásul vesz.

A szavazatok megállapításánál a múlt évtől eltérés nem történt.

Pénztárnok jelenté, hogy az év folyamán a bevétel 1344 korona 03 fillér, a kiadás pedig 114 kor. 40 fillér volt; a pénztári állomány 1901. évi december 31 én 1229 korona 62 fillért tett ki, mely összeg a kemenesaljai községadói hitelbankban a Czincza-lecsapoló társulat nevére helyeztetett el.

A számvizsgáló bizottság jelentése folytán, hogy a számadatok teljesen rendezettek, Remete Dénes pénztárnoknak a felmentvényt megadja a közgyűlés.

Az idei költségvetésről a következőleg állapították meg: esztendő medertisztítására 200 koronát, elsőki tisztelőjra 100, víz-mesteri díjra 60 koronát irányoztak elő.

A számvizsgáló bizottságba dr. Pletnics Ferenc elnökle mellett rendes tagul Pálinkás

Az udvaruk szinerüstben ragyogott. A sárga virágok illata átkérkedett a kertből hozzánk, kik szótlanul állottunk ott a pitvarajtóban. Ránéztem Julcsára; kíváncsian volt az ajka s valami biztató láng lobogott a szemében. — Légy az enyém, leány! — szóltam hozzá gyöngye szóval. Közlebb simultam hozzá, — előlkött magától. Ekkor előrántottam a pisztolyt, felhuztam a kakasát:

— Sirass hát el, ha mosolyogni nem akarsz reám! —

Mit gondolsz, Jancsi, mi történt aztán? János. Csütörtököt mondott a pisztoly. Péter. Dehogy! A kakas le se caettent, hanem a leány, az oda hullott az ölembe, — holdilótekor, mikor az udvaruk szinerüstben ragyogott.

János. Aztán feleségül vette, bátyám? Péter. Feleségül vettem öcsém, a — misikéit, a barnát, akinek nem volt a olyan fura gúztusai, de akinek a fajtájából jó feleség válik mindenkori.

T. D

Géssát és Kisa Mihályt — póttagul pedig Kacsány Sándort és Boda Jánosot választották be.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Kivándorlási mozgalom Vasvármegyében.

— Intó szavak. —

A „Vasvármegye”-ben olvásom, hogy a legutóbbi időben a mi szép megyénkben is tömegesen vándorolnak ki az Ujvilágba.

A lelkesen ügynokok kivándorlásra szóló katalinai népünkre is. Ezek itthagya a szerény, de biztos megélhetést nyújtó magyar földet, kivándorolnak. Elszakadnak családjuktól, az apákról rájuk maradt rozzant, de kedves viskótól és összetakartított fillérjeikkal megváltván a jegyeiket, neki indulnak az Óceánon keresztül az Ujvilágban.

Hisznek az ügynokok eget-földet ígérő csábító szavaiban. Mi pedig mit tehetneek más, felemeljük övő szavunkat most, mikor még talán lesz annak fogatalja.

Mert nem úgy van ám minden, mint azt az ügynokok hirdetik.

Nem fogtok ott mindjárt munkát találni. Elköltitek az összekuporgatott filléreiteket és azután nyomorogtok. Az éhezés és nélkülözés bele fog benneteket kergetni az ugynevezett „munkáshiénák” karmaiba, kik visszaélvén a ti tudatlanságokkal, ismeretlenségekkel oly alacsony bérért, melyért itthon nem dolgoznátok, elküldenek benneteket az átkos ország közepébe, hol mint a barmok — vonhatjátok az igát.

Jajszavátokat nem érti meg senki és az, aki érteni fogja is, igyekezni fog, hogy olyanhoz, ki benneteket segítene, ne érjen föl.

És átkozni fogjátok azt a pillanatot, mikor hallgattatok a csábításra, otthagytatok mindent, mi nektek kedves és drága. Csúszdát, szülőföldet s az ott lakó jó ismerősöket.

Még vallásokban sem fogjátok megtalálni a vigaszt, mert templom csak nagy távolságokban van ott s az Igét hirdető pap szavát nem értitek meg.

Visszajönnetek, de akkor már késő lesz. És mire megtanuljátok az idegen ország nyelvét, mire magatoknak jobb sorsot tudnátok teremteni két kezetek munkájával, testetek, lelketek el lesz fásulva s huzdan még erős karotok a munkát nem bírja. Végre koldusokká lesztek, ha el nem pusztultok.

Távol, édes hazátoktól porladoztok és itthon hagyott családokat szintén nyomorogni, koldulni fog, akiket pedig avval biztaltatok, hogy keresményeitekből fogjátok őket segíteni.

Ne higgyétek, hogy ijesztésül írjuk ezen sorsaitokat hozzátok.

Tényekkel számolunk, mikről hallva, megborsodzik a hátunk és félünk, hogy tíreátok ott hasonló sors vár.

Vagy nem olvastátok-e a kivándorlottak levelét?

Évekkel ezelőtt is vagy 40 ember vándorolt ki (a sok ezer közül hozzuk fel csak példaul) a felvidékről Amerikába. A fillérek elfogytak és ők is ily lelkesen munkáshiénák kezeibe kerültek. Elvitték őket messze le Kaliforniába, ott napi 50 centért (1 ft 25 kr) a kényényekben dolgoztak valóságos baromként. Keresetüknek háromnegyedrészt elköltötték és egynegyedrészt befizeltették velük a betépténztárba.

Nem volt soha annyi összegyűjtött pénzük hogy abból a pokolból megszabadulhattak volna.

Ott vesztett közülök 35 ember és a megmaradt 5 ember úgy szökött meg onnan és sok keserves hányalás után összekuporgáltak annyi pénzt, hogy a nyáron hazajöhettek.

De bennük van már ezekben is a halálos kór és nem sokáig fogják szütni az édes magyar háza levezőjét.

Egyik munkatársunk beszélt velők, tőlünk kaptuk ezeket a szomorú adatokat.

Igy jártok valamennyien? Egyitek a kényényába kerül, a másik egy szénbányába, és ez így megy tovább. — Ne csabítson benneteket az sem, hogy kördöletek, ki már könt van, némelyik eltalálta és jó keresethez jutott. Ez ezer eset körül csak egyszer fordul elő.

Azért, édes magyar testvéreink, maradjatok itthon. Ne hagyjátok itt azt a szép házat. Kenyereteket megkereshettétek eddig is itthon és ezután is meg fogjátok találni.

Ne hallgassatok a csábító szóra. Az ügynokok csak a saját zsebük miatt beszélik telu a fejeteiket. Nera igaz abból egy szó sem. Igaz az, amit mi igaz szívünk és tudásunk szerint leirtunk, hogy óvjunk benneteket, ha még nem késő.

És ha mégis kimennétek, jusson eszetekbe, hogy magatok lesztek az okai, ha nyomorúságba jutotatok.

Még, egyszer kérünk benneteket, ne vándoroljatok ki Amerikába. — A költő szavait kövessétek:

„Áldjon, vagy verjen sors keze, itt élnek halmad kell!”

Itt a bizonyos, szerény megélhetés, ott messze elszakadva tőlük pedig csak a jó Isten tudja, hogy mi vár reátok.

A „Pokol” című regény meg más egyéb.

Kacskias menyecske állított be a szolgabíróshoz. Huzogatta a köténye szélét, lesütötte a szemét is, nagynehezen mert belefogni a beszédbé.

— No mi baj, menyecske? — szólította meg a szolgabíró.

— Az asszony kebléből sóhaj tört elő.

— Nagy sora van annak, instálom.

— Hát kerdjé el.

— Tetszik tudni nagyon szerettem az, Andrást, ő is szeretett engem. — Oszk egy volt, hogy el fog venni, de még várni kellett volna, mert az uram alig egy télesztendeje halt meg. Tudja, tekintetes ur jó ember volt, Isten nyugosztalja, csak az italt szerette egy kicsit nagyon.

— Haggya szegény nyugodni, — biztatta a szolgabíró — térjen csak az Andrára.

— De biz nem térek én arra, a himpellérré?

— Hát mit vétett?

— Éppen ennek van nagy sora. Elkendőrtém vele magamat, ő meg odajött hozzám kovártélyba. Így tartott ez három héten keresztül, de az Andrástagnapilást elszentelt.

— Az már az ő dolga, szerelmi kényeztet nem ismer a törvény. Mi nem vihetjük vissza magához.

— Nem is ő kell nekem, menjen a leányok után, tudom, hogy azokhoz huzza a szive, de a regényemet adja vissza.

— Milyen regényét?

— Volt egy nagyon szép regényem, az a crime, hogy „Pokol”. Minden héten egy füzetet kaptam belőle, fiz pénzért. De megért annyit, isten bifony. A harmadik füzetben jöttek a grófok, oszt a Melánia nagyságra háromszor ájult el egymásután, meg a fekete álarcos is benne volt, de tudja-e tekintetes ur, hogy az is báró?

— Eddig nem tudtam — felelte a szolgabíró. — Hanem mit vitt még el az Andris?

— A papucsomat.

— Mást nem?

— De mást is.

— Mit?

— Az asszony ujra zavartalan babrált a kötényével, — ez már restelli némiképen.

— Meg kell mondania mindent, ha azt akarja, hogy megindítsuk a nyomozást.

— Muszaj?

— Ha vissza onajta kapui, akkor igen

De a menyecske így is csak a fülbe merre sugni a szolgabíróknak az ellopott holmi mivoltát. A többit már hangosan tette hozzá:
— Nagyon finom holmi, benne van az öngyámom is!

H I R E K.

A pápa jubileuma. Dr. István Vilmos megyéspüspök XIII. Leó pápasága 25-ik évfordulójának megünneplésére vonatkozólag meleg hangú körlevelet intézett a kormánysá a tartozó egyházmegye papságához, melyben a püspök ur óméltósága a többiek között elrendeli, hogy f. hó 3-án, a pápa megkoronázásának huszonegyedik évfordulóján a katolikus világ ünnepet üljön. A mondott nap reggelén 6 órakor az összes harangok egy negyedórán szólam fognak, reggel 9 órakor pedig óméltósága a székes-egyházban ünnepélyes misét fog mondani. A körlevél elrendeli, hogy az összes iskolának a napra szünet adassék, az ifjúság pedig az ünnepi istentisztelet végeztével az iskola falai között ünnepséget tartson.

Szelestei Károly csendőrbánszerecs, a székesfehérvári VI. számú csendőrkörlet parancsnoka, a hét-folyamán megvizsgálta a kis-czell, janyosházai, káldi és sárvári csendőrkörletek.

Főuri elfogyzás. Batthyány Lajos gróf valóságos belső titkos tanácsos, országgyűlési képviselő és neje szűl. gróf Andrassy Iona gyönyörű leányát Ella grófkisasszonyt legközelebb jegyzi el Dezsewffy Emil gróf, csongrád megyei nagybirtokos.

As adófelszámolási bizottság elnöke. A m. kir. belügyminiszter a közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. tcz. 20. §. a. illetve az 1889. évi XXVIII. tcz. 1. §-a értelmében a harmadosztályú kereseti adót, a banyasóit, valamint a nyilvános számadára kötelezett vállalatok és egyletek adóját illetőleg, az adókiadás alkalmával megállapított adóösszegek mérve ellen benyújtott felebbezések elintézésére a szombathelyi kir. pénzügyigazgatóság székhelyen alakított felszámolási bizottság elnökévé Reiszig Alajos takarékpénztári elnököt, elnöki helyettesé pedig Eradic Ferencz kir. tanácsos ügyvédet nevezte ki.

Eszküvő. Folyó hó 25-én vesette ol-tárhos bájos arját *Bersenyi* Karolát, városunk társadalmi életének egyik közkedvelt ifjú tagja, lapunknak is eleven tollú munkatársa, dr. *Csifrák* János ügyvéd. Az esküvő délelőtt 11 órakor a nemes dömölki evang. templomban ment végebe. Az esküvő után szűk családi körben ebéd volt a menyasszony szülői házában; — ebéd után pedig nászútra kelt az ifjú pár. A boldogság rózsás útjain haladjanak egész életükben!

Jánossy Gábor könyve. Kiváló munkatársunknak, *Jánossy Gábornak* „Ifjúságom” című könyve a közel napokban már kikerült a szűk szűk és az előfizetők márczius hó első felében bérmentve fogják kézhez kapni. A könyv *Rék* Mór budapesti tekintélyes könyvkiadó özég bizományában jelenik meg a előszóval *Pekir* Gyula országgyűlési képviselő, a Kisfaludy- és Petőfi társaság országgyűlési ismert nevű tagja látja el.

Nyugdíjazott 48-asok. A m. kir. miniszterelnök, a vármegyéhez érkezett leirat szerint *Kiss* Sámuel nemes-magasi honvéd főhadnagyának évi 552 korona, *Puli* Ignác kapornaki honvédhadnagyának évi 504 korona. *Csik* János nemes-magasi, *Györffy* Lajos nemes-magasi, *Kis* Mihály pór-magasi, *Sági* János bottyánd és *Málnár* Ferencz veleimi köztvételeknek pedig egyenként 72 korona évi nyugdíjat folyósított.

A kis-czelli kórház ápolási költségei. A belügyminiszter a Kis-czell-Kemenesajár kórház utapi ápolási költségeit 1 korona 86 fillérben állapí-

totta meg s ezen intézkedéséről a tegnapi napon megérkezett leiratával értesítette a vármegyét.

Husa év mulva. Dr. *Borsody* Géza, a Rábászabalyzók társulat igazgatója felkéri mindazokat, kik 1882-ben vele együtt tették le a soproni szent Benedek-rend főgimnáziumában az érettségi vizsgát, hogy címüket és tartózkodási helyüket közöljék vele.

A Vasvármegyei Gazd. Egyesület igazgató választmányába új tagokul dr. *Pletnits* Ferencz, *Hanny* József, *Czeke* Gusztáv és *Bejczy* Sándor választattak be.

Vásár változás. A kereskedelemügyi miniszter rendelete folytán Sopronban nagypéntekre, folyó hó 28-ára eső heti élelmiszerek ipar és állatvásár, folyó hó 27-én nagycsütörtökön fog megtartatni.

Vasvármegyei ember halála Amerikában. A pittsburgi osztrák-magyar konzulátus értesítette vármegyénk alispáni hivatalát, hogy polonaiói illetőségű *Mozseris* Ferencz a pittsburgi *Cruise* Steet-on. félegyár tetejéről lezuhanva, szörnyet halt. A megboldogult után csak 25 dollár 83 centnyi hirtelleges munkabéer maradt, amelyet a munkásdó tiszta, mely halottát 57 dollár 50 centnyi költséggel eltemettette, a temetési költségek részben, fedezésére fordított. — Annak megállapítása, hogy a munkásdó tiszta a halálesetért felelőség terhelné, nem sikerülvén, kártalanítási igény támasztására alap nincsen. Az idegen földön oly szerencsétlen véget ért *Mozseris* nőtlen volt s özvegy édesanyja *Polancz* községben él.

A vasvármegyei társulatok ülése márczius hó 8-án délelőtt a vármegyeház nagytermében rendezés ülést tart az ülés tárgyai: Felügyelők működéséről szóló jelentés. — A pénztáros jelentése. — A járási tanfolyamok szervezése. — Egyéb folyó ügyek. — Indítványok.

Elhunyt leány. Fiatal 19 éves leányt keres most a rendőrség mindeufelé. *Bauer* József nemes-hollósi gazdaember *Iona* nevű leányát, ki pénteken nagynénjével, *Kiss* Istvánnal itt benn járt a városban, hogy egyet-mást bevisároljon az otthonvalók számára az eladásra szánt gabona árából. *Mig* *Kiss* Istvánnak a gabonás szakkal megrakodott kocsi mellett álldogált, elküldte valahova a leányt. *Bauer* *Iona* el is indult, de nem tért vissza. *Kiss* Istvánnak egy jó darabig várt a leányra, de midőn az nem került elő, hazakocsizott *Nemes-Hollósrá*, hol elmondta a dolgot az *Iona* édesapjának, *Bauer* Józsefnek. Nagy szomoruan állított be aztán tegnap délelőtt a rendőrséghez az apa, hogy leánya eltűnését bejelentse. *Bauer* József elmondta azt is, hogy leányán a legutóbbi időben a búskomorság jelei mutatkoztak. Nem lehetetlen hogy a szerencsétlen leány, kinek édes anyja évekkal azelőtt önkézevel vetett véget életének szintén öngyilkosságot követett el.

Mulatás közben. Hangosan vigadott Rábabogyoszló-Schwarz-Dávid kocsmájában *Szigeti* Sándor ottani lakos. El is ázott alapon. Másnap reggel aztán siralomra ébredt, mert bugyellárisa, a még el nem vert pénzével együtt szórén-szálan elvesztett. Pedig 80 korona készpénz volt abban, ami már tekintélyes summa. A csendőrség kinyomozta, hogy *Szigeti*nek mulató társa, *Lónai* Ferencz rábabogyoszlói lakos tüntette el a pénzt, akit aztán annak rendje és módja szerint le is fűltek.

Az aggódó férj. Tegnap a déli órákban egy csinos fiatal hölgy jelent meg nyomdánk irodájában.

— Valamit szeretnék kinyomtatni.
— Oh kérem, — hajlongott a nyomdavezető.
— Vidéki vagyok, még ma elutazom. Szeretném, ha a nyomtatás elintézését elkészítené.
— Miről van szó?
— Néhány mondat.
— Kérem a kéziratot.
— Nincs.
— Úgy kérem diktálni.

— Az ajtót betettem.
— Tovább.
— A lovak már ittak.
— Tovább.
— A szolga lefeküdt.
— Tovább, tovább.
— A cseléd alszik. — A lámpa nem ég. — A tyukok be vannak száva. — A pecsenyét elkészíttem. — Ma nem volt itt senki. — A szobajátó be van rugliva. — A húst beszórtam. — A pipát a kredencszen van. — Gyufa az éjjeli szekrényben. — Dohányzacskó a divánon fekszik. — *Csípő* ki van keltve. — A bor a szobában van. — Az utazás az asztalon fekszik. — Papucsd az ágy alatt van. — Nem köhögtém, csak sóhajtoztam. — hogy ilyen katicza uram van.
— De az Istenét nagyad, miket diktált nekem?
— Ezek ama feleletek, a melyeket fejáramnak lefeküdt előtt napokint adnom kell. Most a kinyomtatott válasszajegyzéket egyszerűen elébe teszem. Így talán majd megengedi, hogy békeséggel aludjak.
— Szép, szép az a házias élet, de mikor már ilyen receptekre van szükség? Es még csodálkozunk, ha az aszony ingatag.

A játék vége.

Nagy István és **Danka** Lajos méjus lovában az ikervári malomból hazamenet azzal szórakoztak, hogy társukat, *Cseve* Istvánt az árokba lökték s nem bocsátották ki onnan. *Cseve* futni kezdett az árokban, de társai követték az árok két partján s ha ki akart jönni, visszalökték. *Cseve* Istvánban végre felfort a méreg s észrevetvén elővégre nyakát, ismét próbát tett az árokba való kijutásra. *Danka* Lajos visszalökte, de ekkoriban belekapott a *Cseve* kezében evő kébe és súlyosan megsértette a kezét. Egyszerűen vége lett erre a játéknak, de komoly folytatása lett február 15-én a törvénynek, a *Cseve* Istvánt gondallanságból elkövetett súlyos testi sértés vétségéért egy havi fogsárra és 20 korona pénzbüntetésre ítélték.

A kenyéri lopás halottja. Szegény *Ferencz* *Dániel* szemerei gazdálkodó, akitől a kenyéri vasuti állomáson három szuhány legény 700 koronát oly ügyesen elgomolt, — szomorú végeről értesülünk most. *Tolva* jainak ügyében a vizsgálatot még be sem fejezte a bíróság s a megkötörített ember immár ott alussza örök álmát a szemerei sírkertben. Részletesen megírtuk *Ferencz* szomorú történetének első részét, azt, hogy milyen agyfartó módon károsította meg a három jómódját. A pénz után ment a boldogtalan *Ferencz* *Dániel* élete is. Otthon nem volt nyugta, maradása; — bántották az ellopott összeg miatt, de csufos kudarczán éleget búslakodott maga is. Néhány napig megadással viselte nehéz sorsát, de tovább már nem bírta s most *Szemerén* felakasztotta magát. *Mire* észrevették, — már halott volt.

Mitőrés Jánosbánszerecs. Február hó 25-én virradóra *Langer* *Miksa* jánosbánszerecs lakos sárt kamaráját felszerelték s onnét 10 korona értékű élelmiszert vittek el. A csendőrség megejtette a nyomozást minek során a tettest *Lichty* *Frigyes* helynelküli csavargó személyében elfogta. *Lichty* a szabad Helvecziából szakadt ide hol azonban ennek daczára is bekapott nizzák.

Tenyészbika árverés. A vasvármegyei gazdasági egyesület a földművelésügyi miniszter támogatásával február hó 4-én d. e. 10 órakor Szombathelyen a *Bierbauer*-féle vendéglő udvarán (regi állatvásártér, nyilvános árverést tart. Eladásra kerül 40 esetleg 60 darab simmenthali fajlajú részben tiszta, részben félverű bika. Az árverésben habár nyilvános, csak vasvármegyebeli gazdák (magánosok) és a megye-beli községi megbízottak vehetnek részt. Magánosok a megajánlt és leütött vételár azonnal lefizetni kötelesek; a községi megbízottak ellenben bányegyköteles adósségeit állítanak ki a vételárról és azt két évi kamat nélküli részletekben fizetik, hogy tehát az adósságot aláírassák. az árverés napján átadandó az egyesület igazgató-titkárának a községi képviselő-testület meghatalmazása. Minden egyes bikanak kiküldési árát a 30%-al leszámlított beszerzési ár képezi. Az árverés minimális 2 korona összeggel történik. A keltetett állattenyésztési felügyelő a községeknek, az állatuk megvett bika árából utólagosan

15—20% árengedményt az illetékes adóhivatalnál kintal. A vasúti szállítás kedvezményes díjtételeinek igénybevétele czéljából igazolványok a helyszínen kadtak. Minden egyebika után 4 korona istállópénz fizetendő, árverés előtt és még a beszerzési helyeken álló bikák, a teljes vételárban, a községeknek, az egyesület igazgató-titkára által átadottak és az ekként átadott bikák árából utólag 15—20% árkedvezmény színtén ki fog utaltatni. — A Szombathelyre szállított bikák azonban feltétlenül csak árverésútnak fognak eladni.

Köszönetnyilvánítás. Az ikervár önk. tűzoltó egyesületnek f. évi február hó 8-án tartott tiszteletdíj-alkalmával felüfizettek: Bárdossy Kálmán plébános 19 kor., Hossky Béla, N. N. Halper János, Duchon Mária, Tatay Boldizsár, Udvardy György, Messinger Zeigmond, Gayer József egyenkint 2 kor., Gayer Sámuel 13 kor. 32 fill., Mőger István, Kovács János, Vincze Gergely, Baukócsy Alfréd, N. N. Horváth Jenő, Tábori István, Emmer János, Kucsera József, Hegyi József egyenkint 1 kor., Keindl Anna 60 fill., Vers György, Szűcs Sándor, Hegyi György, Radatics Lajos egyenkint 50 fill., Tóth Márton 20 fill., Pataki Lajos 10 fill. Összesen: 51 kor. 22 fillér.

Gazdák figyelmébe. A páni kinostári mentelepről fedeztetés czéljából városunkba rendelt három kinostári móló a napokban Szombathelyre érkezett. Fedeztetési állomásul a város a Mátyás téren rendezett be egy alkalmas helyiséget.

Villamvilágítási vállalat létesítése van keletkezében, illetve tervben ismételtén Kőrmenden. Az ügyet a budapesti Ganz-gyár vette kezébe, mely szakértő mérnököket

is küldött ki a napokban. — Erőforrásul a Rábát óhajtnák felhasználni, hasonlóan, de kisebb méretekben az ikervári villamtelephez. A gyár hir, szerint részvényeket is bocsátana ki s már ezideig sikerűir a támogatásra Kirnbauer gözmalom-tulajdonost is megnyerni, kinek két gyára van Kőrmenden. Támogatás várható Batthyány Stratimann Odön herozegtől is, ki szintén villamos világitást óhajtna a várba bevezetni. Érdeklődéssel várjuk a fontos ügy további fejleményeit.

M. Á. V. pályázati hirdetmény. A magy. kir. államvasutak igazgatósága által a fumei Zichy-malom létező I. számú tárház emeletessé tételéhez szükséges vaszerkezeti munkák végrehajtása iránt f. évi febr. 11-én megtartott nyilvános verseny-

tárgyalás elfogadható eredményre nem vezetett, miért is ezen munkákra ezennel új nyilvános verseny hirdettetik. Az ajánlatok legkésőbb 1902. márcz. 12-én d. e. 12 óráig nyújtandók be a fentebb írt igazgatóság építési és pályafentartási főosztályában (VI. Teréz-körút 56. II. em. 10.) Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. márcz. 11-én d. e. 12 óráig 650 korona bántópenz teendő lé a m. kir. államv. központi főpénztáránál (VI. Andrassy-út 75. sz. földszint) akar késszépben, akár állami letétre alkalmas értékpapirokban. A bántópenzről szóló letéti-jegy az ajánlathoz nem csatolandó.

Kiadó laptulajdonos:

„VASVÁRMEGYE“ hirdetői és hírlapvállalat.

Bor-eladás.

Méltóságos Gróf Esterházy Sándor ur pusztakemenesi pinczéjében, u. p. Nemes-Magasi,

többféle és kitűnő minőségű

6- és új bor kapható.

Arjegyzék a pinczekezelőség által kívánatra készséggel küldetik.

Jugovits Imre

kocsigyártó

e szakba vágó mindennemű

munkát és javítást

jutányosan elfogad

Kis-Czellben.

KÉPES LEVELEZŐ LAPOK

2 fillértől felfelé.

A legújabb és legizlésebb választék, valamint

legújabb divatu nyakkendőik, férfi ingek és gallérok, nagy választékban jutányos árban

özv. ROSENBERG DÁVID-né

kereskedésében kaphatók

Kis-Czellben Simon-féle ház.

Hirdetéseket

felvez

jutányos áron

A

„Kemenesalja“

kiadóhivatala

Molnár Lajos

órák és ékszerész

Kis-Czellben, a „Korona“-vendéglő áttellenében,

Ajánlja raktárát mindennemű arany-, ezüst-, ékszeráru- és órákban. Vesz és becserél régi aranyat, ezüstöt és ékszereket a legmagasabb árak mellett. Készít minden e szakba vágó cikket.

Minden e szakba vágó javításokért 1 óráért, új órákért 2 óráért jótállás nyújtatik.

Legelőszőbb bevásárlási forrás!

Kedvező feltételek mellett.